

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs II. De tempore, quo vel intra quod facienda præsentatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Sectio I. Caput II.

68

Questio 134. An, & qualiter presentatus legitime renunciare seu resgnare possit?

Respondeo: posse presentatum ad beneficium jurispatronatus, antequam instituatur ab habente instituere, renunciare presentationi in manibus patronorum, etiam si stetisset per annum; quia iuri ad rem, quale tantum acquiritur per presentationem, etiam a superiori acceptata ad beneficium, necesse non est renunciare in manibus superiorum. Corr. 1.5. c.1. n.4. citans Lamb. l.3. a.5. q.3. ubi etiam subdat, idem esse, etiam si Episcopus jam admisisset presentationem. Quin & potest idem presentatus non solum renunciare in manibus patronorum, sed & in manibus cuiuscunq[ue] simplicis Norarii; quo casu patroni habeant integrum temporis ad presentandum; quia per eos non stetit, quod minus presentatio sit consecuta effectum. Corrad. ibid.

PARAGRAPHVS II.

De tempore, quo vel intra quod fieri debet presentatio.

Questio 135. Intra quod tempus fieri debeat presentatio:

1. Respondeo: patrono laico conceduntur 4. menses Ecclesiastico 6. c. quoniam, c. cum propter c. c. i. t. Patronatu verò mixto ex laicis & Ecclesiasticis, communis sententia tenet, concessum esse semestre; tametsi laici seorsim ab Ecclesiasticis nominarent (saltē dum mixtura aequalis est; dum enim mixtura inaequalis est, attendendam præponderantiam, v.g. si plures sint laici, concessum tantum esse quadri mestre tenet Lott. l.2. q.10. n.61. Gonz. &c. apud Card. de Luca de jure p.6. q.4. n.4.) quia ratione communionis privilegium concessum Ecclesiasticis communicatur laici. Less. l.2. c. 34. n.26. Bass. loc. cit. Barb. juris Eccles. l.3. c.12. n.168. quam sententiam et si communem fateatur Castrop. cit. tr. 13. d. 2. p. 5. n.2. citatque pro ea Abb. in c. c. i. t. Selv. p.3. q.11. n.18. Ganc. p.5. c.9. n.210. Ricc. in pr. resol. 458. Barb. p.3. de pot. Ep. alleg. 72. n.131. Vafq. opus. de benef. c.2. §.1. du.3. Ipse tamen probabilius censet, saltē dum laici seorsim ab Ecclesiasticis nominarent; patronatu mixto non concedi nisi quadri mestre. Concedique adhuc semestre patronatu mixto, etiamsi laici essent plures, quam Ecclesiastici, censet Card. de Luca loc. cit. n.4. Vivian. in pr. Jurisp. 67. c.1. n.9. Paris. de resig. l.2. q.4. n.50. apud Barb. loc. cit. n.169. quamvis ipse id neget de potest, Ep. p.3. alleg. 60. n.17. ci. èrque pro se Pereiram. &c.

2. Porò cum rege non curari de tempore & termino ad presentandum, tam in Episcopatibus, quam alii ex Cabedo de patronatibus regie corona. c. 28. n.5. ait Ganc. p.10. c.2. n.34. in fine. Card. de Luca loc. cit. n.13. ait sic usū receptum esse. Idem de summis principibus esse ait Castrop. loc. cit. n.5. rationem hujus hanc dat; quod in regibus & summis principibus præsumatur semper impedimentum ob plura, quibus implicantur negotia, sc̄us ac accedit in aliis patronis, ubi dictum impedimentum; quia non præsumitur, probari debet.

3. Denique dicta de tempore concessio ad presentandum intelligenda tantum esse quoad beneficia simplicia, & sc̄us esse de curatis & parochialibus, siquidem patronos, sive Laici sive Ecclesiastici, sive

seculares sive regulares sint, habentes jus præstāndi ad parochias patronatas teneri intra 20. dies à die verisimilis notitia vacationis capellanos præsentare juxta constitutionem Pii V. (qua incipit: in conferendis beneficiis, habeturque apud Quarantam in Summar. Bullarii. V. beneficior. paroch. collatio; & in qua prohibetur expresse Ordinariis, ne tempus decem dierum eisdem Ordinariis & patronis à Trid. ad nominandum idoneos ad Ecclesiam regendam coram deputatis examinatoribus præfixum, ultra alios 10. dies prorogare præsumant, ac præsentari, examinati & approbati debent intra duos menses à die præsentationis, & habitu examinis institui, alter beneficium devolvi ad Papam) habet Balbus iisdem ferè verbis, T. o. 2. v. beneficium §. 5. n.5. de hoc & p[ro] aliis noui invenio

Questio 136. Num sufficiat patronum intra tempus sibi datum ad presentandum præstasse à se delectum Ordinario ut examineatur, dum collatio seu institutione facienda est per inferiorem?

Respondeo negativè: sed debet eundem actualiter intra dictum tempus præsentasse coram illo, qui facturus est collationem seu institutionem, Garc. p.10. c.3. n.6. testans sic resolutum in Mediolan. jurispatr. 22. Maii. 1595.

Questio 137. An, & à quo concessum à jure tempus patronis ad presentandum abbreviari aut prorogari possit?

1. Respondeo primò: patronus, sive Laicus, sive Ecclesiasticus fuerit, potest cum consentiu Episcopi in limine fundacionis dictum tempus tam prorogare quam abbreviare, v.g. dum est Ecclesiasticus, statuere, ut præsentatio a suis successoribus patronis Ecclesiasticis debeat fieri ante semestre, quia & præfigere præsentationi facienda unicum solum mensem, ut Marius Antonin. varian. resol. l.1. re. sol. 112. casu 15. vers. 5. Similiter ut possit fieri post elapsum jam semestre. Et dum patronus est laicus, statuere, ut debeat fieri præsentatio ante, vel ut possit fieri etiam post quadri mestre; potest enim, ut sape dictum, fundator apponere modum vel conditionem non solum circa vel præter, sed etiam contra jus commune, adeoque tenor fundacionis quod ad dictum tempus attendendus & servandus. Card. de Luca loc. cit. n.14. citans Vivian. l.7. t.1. n.16. Corr. 1.4. c. n.2. 61. & 62. ubi etiam addit ex Mario. Anton. loc. cit. possit tamen tunc postmodum tempus à fundatore præfixum prolongari ab Episcopo, ut & ab eodem tempus à jure concessum abbreviari; c. cum contrariorum eadem sit disciplina. Verum cūm in primo ageretur hac ratione contra voluntatem fundatori, in secundo vero contra jus commune, permittens totum illud tempus patrimonio, non video quo modo hoc possit Episcopus; si forte dicatur, quod ait Corrad. loc. cit. n.66. posse judicem ob causam terminum à jure statutum abbreviare & prorogare, ut doctores in l.2. de rejudic. de cetero

2. Respondeo secundò: potest Ordinarius (idem) videtur de inferiore Episcopo habente instituere, prorogare quadri mestre illud & semestre etiam ad aliud semestre; cum prorogatio ista in solius habentis instituere cedat præjudicium, ut pote in cuius favorem determinatio illa temporis à jure facta est, cui favori ipse cedere potest, cūm unusquisque rei

fus

*sua sit moderator & arbiter. Card. de Luca loc. cit. n. 16. Corr. cit. n. 66. Castrop. cit. p. 5. n. 8. citans Ugolin. de pot. Ep. c. §. 1. n. 4. Ricc. in pr. fori Eccl. refol. 195. Paris. de ref. sign. l. 7. q. ult. n. ult. Barb. cit. alleg. 72. n. 143. Unde jam et si patrono lapsus fuerit terminus datus à jure ad præsentandum, adhuc Ordinarius seu habens instituere, ad quem jure devoluta est collatio, permittere potest patrono, ut præsenteret; cum devolutio hæc late sit in favorem Ordinarii, cui cede-re potest. Castrop. loc. cit. citans Lamb. l. 2. p. 2. n. 27. n. 3. Barb. loc. cit. n. 170. Card. de Luca cit. n. 16. citans Vivian. &c. & c. 2. de suppl. neglig. pralat. in quo dic-tur: si non præsentent patroni intra tempus, liceat ti-bi ordinare in iis Rectores; verbum enim licet favo-rem & licentiam, non necessitatem imponit. Sed neque per hoc sit injuria superiori, utpote ad quem non sit devolutio collationis, nisi post dilata-
tione 6. menses à facta præsentatione, quæ fieri poterat ultimā horā quadrimestris vel semestris illius, insti-tutionem. Neque dici potest creari per hoc præjudicium Ecclesiæ, quibus diuturna vacatio solet esse damnoſa, & prop̄terea ob utilitatem publicam, seu dictum dannum evitandum præfixum esse patro-nis quadrimestre vel semestre. Nam præterquam, quod absque eo Ordinarius post factam jam præ-sentationem possit differre institutionem seu pro-visionem, nec ante ad alium superiorem devolva-tur potestas conferendi, dum jus patronatus est lai-corum, custodia Ecclesiæ spectat ad Episcopum; si Clericorum, spectat ad eosdem clericos, adeoque ex tali vacatione Ecclesia non patitur notabile danno; præsertim, cum tales Ecclesiæ, in quibus cadit præsentatio, non sint cathedrales aut collegia-ta. Corrad. loc. cit. citans Lamb. p. 2. l. 2. a. 7. q. 1. n. 686.*

3. Non poterit tamen illud prorogare plus, quam ad 6. menses; quia non potest ultra 6. menses institu-tionem differre, quin ad alium superiorem devolva-tur institutio. Castrop. loc. cit. citans c. 2. de concess. prab. & Barb. ubi ant. n. 170.

4. Porro requiri ad hanc prorogationem causam aliquam, satis indicat Corrad. loc. cit. dum inquit: posse prorogari tempus illud ad effectum, ut patro-ni possint melius pro idoneo præsentando delibe-rare, & judex non nisi ex causa possit terminum à jure statutum prorogare; & sic videmus justa causā interveniente, maximè, quæ utilitatem Ecclesiæ, cui providendum de rectore, resipicit, concedi dictam prorogationem à Pontifice, dum ad eum re-currit; non enim, ut inquit Corrad. loc. cit. n. 68. E-piscopus semper hac urbanitate uti consuevit, quæ est in prorogando patronis tempus ad præsentan-dum, in quo casu peti poterit ea prorogatio à ponti-fice. Sed crederem, non adeo magnam necesse esse intervenire causam, ut Ordinarius hac in parte gra-tificetur patronis, cùm pro rorsus in ejus libitu sit institu-tionem ipsam, saltem ad aliquod tempus intra 6. menses differre.

Quæſtio 138. Quo tempore intra dictū quadri-mestrē vel semestrē fieri possit præsentatio?

*1. R*espondeo primò: præsentationem posse fieri valide & licite quounque die, etiam festo intra dictum tempus; cum tempus illud quadrimestrē vel semestrē semper sit continuum, & quounque die currat, etiam diebus festivis juxta c. 3. b. t. Castrop. cit. p. 5. n. 4. citans Barb. Garc. &c. l. 4. c. 2. n. 79. citans Vivian. l. 8. c. 1. n. 6. C' 7. Adeoque etiam fieri potest die Nativitatis Domini aut Paschatis; cum sit quid spirituale, & actus voluntarius extra-

judicialis; quamvis, dum litigatur super beneficio, vel præsentationis legitimitate, vellēque eam ex-a-minare Ordinarius ex officio in forma judicii, vel super ipso jure patronatus quod ad proprietatem vel quasi possessionem illius, talis processus nequeat fi-eri diebus festis. Corrad. ibid. & n. 83. citans Gemin. in c. concertatum de appell. in 6. Barb. dicta alleg. 72. n. 144. Quare ulterius

2. Respondeo secundò: potest fieri etiam de no-cte ob eandem rationem; quia dictum tempus est continuum, & currit de momento in momentum, & computatur per menses, & mensis per dies 24. horarum, ac ita inclusa nocte. Corrad. loc. cit. n. 80. & 81. citans Lamb. ubi ant. Unde, ut ibidem Corrad. si Episcopus jure devoluto conferi beneficium juris-patronatus laicorum ultimā die quadrimestris, & si patronus ultrā non presentat, & alter illud impe-travit à Papa, obtinebit illa imperatio; quia colla-tio facta ab Episcopo est ipso jure nullaj; nec con-sensus patroni ex post præstitus potest illam ratificare; cum fuerit nulla, maximè in præjudicium impe-trantis; quia etiam ultima dies spectabat ad patronum. Idem procedit in patrono Ecclesiastico de ultima hora semestris ob eandem rationem, et si ple-rique doctores loquantur ferè ubique de ultima die quadrimestris; quin & à potiore juxta decif. 518. de jure patr. in antiq. quia patroni Ecclesiastici habent maius jus ad beneficia quam laici, adeoque nun-quam potest Ordinarius jure devoluto providere Ecclesiæ, seu conferre ante elapsam etiam ultimam diem, et itaque alias collatio nulla. Corrad. cit. n. 82.

3. Respondeo tertio: posse præsentationem (i-dem est de institutione, & qualibet alia provisio-ne beneficii; fucus tamen est de electione, quæ fieri ne-quit; ut Majol. de irregul. l. 4. c. 35. n. 6. Rodriq. qq reg. 10. 2. q. 53. a. 13. in lepulo rectore) mox à morte & ante sepulturam defuncti Rectoris; cum totum tem-pus datum à jure patronis ad præsentandum, sit eo-rum, & iis currat ab hora mortis defuncti Rectoris beneficii. Corrad. l. 4. c. 6. n. 39. & 40. citans c. Bon. de elect. Garc. p. 10. c. 1. n. 38. Etsi de honestate sit ex-pectare, donec defunctus Rector sit sepultus. Au-tores idem cum communī ex c. nullus. 2. dif. 79. quin & sic fieri potest collatio, simul ac beneficia-tus mortuus est, vel alio modo vacat beneficium, Ordinario etiam ignorantē mortem vel vacatio-nem (intellige, sub conditione, si vacet) ut Garc. l. c. n. 37. citans Corra. de benef. p. 1. c. 7. n. 7. & scipium p. 8. c. 2. n. 4. Idem dicendum videtur de præsentatione.

Quæſtio 139. Quomodo computetur dictum tempus?

*1. R*espondeo primò: computatur per menses, secundūm quod hi occurruunt in calendario, & non ut singulis mensibus attribuantur dies 31. Garc. p. 10. c. 2. n. 42. citans Sanch. l. 2. de mar-tim. d. 24. n. 14. Menoch. de arbi. l. 2. casu 50. num. 21. Mandos. de elect. p. 1. c. 3. Boerium, & plures alios contra Holtensem in c. licet. de supplend. negl. Quintinum in repet. c. de multa. n. 97. Proceditque id, etiam si annus sit bissextilis, v. g. si beneficium cœpit vacare primā Januarii, finitū semestrē ultimā mensis Ju-nii, & possunt præsentare patroni ulque ad primam Julii exclusivè, & si vacariit primā Januarii horā octavā manū, finitū primā Julii horā septimā, seu octavā matutinā exclusivè, etiam si annus sit bissex-tillis. Auctores idem. Castrop. loc. cit. n. 4. Secundò: computatur hoc tempus continuum d. ē. que singuli ad 24. horas, ut dictum paulò ant.

2. Re-

2. Resp. secundū tempus, sive à jure, sive à fundatore datum ad præsentandum computatus seu incipit currere, non ab hora, quā beneficium vacat, sed ab hora, quā patronus coepit habere notitiam istius vacationis. Corrad. l.4.c.2.n.73. dicens, et si olim contrarium senserit Rota, aut etiam antiqua iura, nempe c.2.de suppl.c.2.de concess.prab. id hodie non renere. Lott. l.2.q.6.n.23. Garc. loc. cit. n.34. Castrop. loc. cit. n.3. citans Azor. p.2.l.6.c.11. Barb. de post. Ep. p.5. alleg. 72.n.134. Tiraq. deretract. tit. 2. §. 35. num. 7. &c. contra Lamb. p.2.l.2.q.1.4.8. Flores de Mena. q.3.n. 20. & alios apud Garc. Hujus enim temporis determinatio est in odium negligentia patronorum; negligentiam autem habere non possunt, nisi vacationem sciant. Castrop. loc. cit. Garc. loc. cit. n.16. quamvis ibi agat de collatione, eadem tamen est ratio. Sic etiam tempus dictum currit patrono à die scientia commissi criminis, ob quod quis ipso jure seu facto privatur beneficio; ignorantia tamen justè non currit. Corrad. loc. cit. citans Lamb. l.2.p.2.q.1. Proceditque id ipsum, etiam si fundator mandasset præsentationem faciendam esse infra 4. menses à die mortis vel vacationis; quia debet intelligi & suppleri à die notitia; cum voluntas fundatoris semper intelligatur secundum juris communis dispositionem, dum aliud non est expellum. Corrad. l.4.c.2.n.74. Idem est, ut ibidem Corrad. etiam si in Bulla collationis facta à Papa per devolutionem ob non servatum tempus datum ad præsentandum dicatur: à die vacationis. Garc. cit. n.34. citans Roch. v. honorificum. q.27. & Abb. in c. nos quidem, de testam. Quin etiam procedit, etiam si fundator præfixisset tempus quantumcunque breve, v. g. unum mensē, nam ubique à lege præfigitur terminus certus, necesse est, ut præcedat notitia, cum, ut dictum, sine illa dari nequeat negligentia. Corrad. loc. cit. citans plures Rotæ decisiones.

3. Quare jam objiciens patronum non præsentasse in tempore (idem est de impetrante, dum nimis impetratur beneficium jurispatronatus laicorum per devolutionem ad sedem apostolicam ob non factam præsentationem intra tempus statutū. Corrad. cit. n.74. Ubi etiam, quod propterea male agant Executores literarum apostolicarum super provisionibus beneficiorum per devolutionem impetratorū; dum vix literis ipsis sibi præsentatis, procedunt ad collationem, non examinato an præsentator vel collator omittens præsentare habuerit veram scientiam vacationis, nec ne, cum hac scientia determinari debeat per judicem, sive delegatum, sive ordinarium) debet probare, patronum habuisse scientiam vacationis; quia quādiu hæc scientia non probatur, præsumitur ignorantia; cum sit de substantia, ut Gabriel, Spino &c. paulò post citandi.

4. Scientiam vero hanc seu notitiam debere esse & probari veram, indubitatam & certam, & non sufficiere præsumptam & verisimilem, ed quod, dum agitur de puniendo negligentiam alicujus, non sufficit scientia præsumpta, etiam ex eo, quod publicum est, tenent Corrad. loc. cit. n.74. (et si ibidem dicat, quod cum paria sint scire, & debere scire, ideo receperum esse currere tempus collatori à tempore, quo scire debuit) Lott. loc. cit. n.24. citans Puteum

l.1.in correct. decis. 142.n.1. Lap. alleg. 78.n.12. Mohed, de prob. decis. 4. Et dicens eti olim alteriusum Rotæ decis. i. de jure patr. in antiqu. eam tamen decisionem hodiendum non servari. His accedunt Tiraq. deretract. §. 35. gl. 4.n.7. dicens, requiri veram & certam scientiam, & non sufficere interpretativam. Card. de Luca de jure patr. d. 64.n.5. dicens non sufficere nec præsumptam, nec interpretativam, nisi facit circumstantia probent, quod allegata ignoratio esset inverisimilis, seu ut alii vocant, crassa & supina (super quo, utpote consistente in facto, determinata regula dari non possit; cum pendeat à circumstantiis, inter quas ponderantur, an patroni essent in loco, nec ne, in eadem vel diversa dicebant, &c.) adeo, que ut addit. n.7, invalidis hanc opinionem, ut probabilis ignorantia impedit lapsum termini. Paul. de Citadin. p.6.a.3.n.42. Berojus in c. quoniam. b. t. n. 52. Delphin. de jure patr. l.2.n.178. Grinon. &c. apud Garc. loc. cit. n.34. dicentes; requiri scientiam veram, non interpretativam. Item Hieronymus Gabriel. 2. conf. 185. Spino de testam. gl. 4.n.21. apud Garc. quatenus dicunt, quod, quamvis Ordinario, qui visitare debet & perquirere, imputetur negligentia, si sciatur beneficium vacasse, cum de facto vacat; patronus tamen non debeat censi negligens, si sciatur vacationem, tamen si notam in loco vel Ecclesia beneficij eius jurisdictioni non subjectis. Econtra sufficere scientiam veram vel præsumptam, tenent Selva. p.3.q.9. Garc. loc. cit. n.38. ubi, quod alius sit scientia præsumpta, aliud interpretativa: neque excludi scientiam præsumptam ab AA. negotiis sufficere interpretativam. His accedunt Zerol. in pr. Ep. p.1.v. jusparr. §. 8.du.2. &c. dicentes sufficere tempus verisimilis notitia, uti & Castrop. loc. cit. restatur plures doctores censem patrono currere tempus à die, quo verisimile scientiam habuisse; cum raro possit esse probatio certa scientia: hanc autem scientiam præsumptam conjecturis attentâ distantiâ loci, in quo situm beneficium, qualitate ipsius beneficii, longitudine temporis ac vacationis famâ, alisque probandam, & à judice determinandam esse, ajunt Garc. cit. n.34. Castrop. loc. cit. n.3.

5. Porro quamvis Officiales Regum sciant vacationem, negligentiam tamen illorum non nocere Regi; quin & regi ipsis scienti vacationem non currere tempus quatuor mensium ex legitima præscriptione ex Cabedo supra docent Garc. cit. n.34. Corrad. l.4.c.2. n.64. De pupillis autem vel ambebitus aliique imperfecti judicij habentibus tutorem vel curatorem, seu alium legitimum administratorem, scientiam certam tutoris, curatoris, &c. præjudicare, & lapsum termini inducere, tradit Card. de Luca loc. cit. n.9. & eō quidem fortis, dum pupilli hanc ratione damnum non patiuntur, dum Ordinarius salvo pro aliis vacationibus jure præsentandi pupilli, providingo ex jure devoluto suppletat vices administratoris, nisi forte id redundaret in ejusdem pupilli alteriusve sub administratore viventis supplantationem & bursale præjudicium.

6. Ac denique, dum plures sunt patroni, uniusque ex illis ignoravit vacationem (aut ei probari non posset scientia vacationis) & hinc præsentare omisit, reliqui vero scientias vacationem præsentare omisierint, unus ille ad præsentandum admittitur, etiam post elapsum tempus præfixum aliis, alii exclusi à præsentando. Castrop. loc. cit. citans Barb. ubi supra n.137. Garc. loc. cit. n.41. recitans desuper claram Rotæ decisionem, Corrad. loc. cit. n.74. Dum tamen inter hos patronos sunt pupilli, eorum ignorantia,

rantiā, quæ resultat à pupillari ætate, non impediri in isto casu devotionem collationis ad Ordinariū, & quod aliæ Ecclesiæ & beneficia perpetuum vacationem pati cogerentur, ait Card. de Lutca loc. cit. n. 8.

Quæstio 140. Qualiter dictum tempus, quod aliæ per se loquendo currit continuum, seu est continuum & non utile, non currat patroño impedito?

Respondeo primò in genere; quotiescumque occurrit impedimentū legitimū, sive juris, sive facti (sive sub initiu vacationis beneficii, sive ex intervallu) impediens, quo minus patronus præsentare possit, non currit illi tempus; non enim quis sine culpa omittens quid, puniri debet. Garc. p. 10. c. 2. n. 17. citans Abb. m.c. quia diversitatem, de concess. præb. n. 3. Guttier. can. qq. l. l. c. 28. Roch. v. honorificum. q. 28. n. 58. Boërius, Selvam, &c. Castrop. loc. cit. n. 11. citans insuper Paris. de resignal. l. 1. q. 13. n. 11. Menoch. &c. Barb. de pot. Ep. p. 3. alleg. 72. n. 138. Item juris Eccl. l. 3. c. 12. n. 170. citans Rebuff. de pacif. poss. n. 304. Flores de Mena. var. q. 3. n. 4. &c. Ubi varia enumerat impedimenta; nimur legitimam patroni absētiam (quam etiam præsumi in dubio, ait Flores de Mena apud Barb. loc. cit.) v. g. reip. causā, vel ut Garc. n. 18. pro absolutione obtainenda, injustam incarcerationem, perhorrescentiam alicujus inimici, propter quem non haberet tutum accessum, vel etiam, ut Card. Luca loc. cit. num. 11. citans Lott. Barb. Garc. &c. errorem, dum nimur erroneous facta est præsentatio coram alio, quam coram qui fieri debebat. Sic & inter legitima impedimenta numerari, dum facta præsentatione in tempore de persona idonea, præsentatus acceptare noluit, seu aliæ citra culpam præsentantis præsentatio effectum fortiri non poruit, ait Card. Luca loc. cit. n. 15. citans Vivian. l. 5. c. 2. n. 27. Barb. cit. alleg. 72. n. 163.

2. Respondeo secundò in specie: mota & pendente lite, dum lis est inter patronos, quolibet prætentente sibi competere præsentationem, currit illi tempus ita, ut si intra tempus à jure datum ad præsentandum, lis non fuerit finita, & ob hanc causam omiserint præsentare, Ordinarius pro libitu suo conferre posset beneficium. Garc. p. 10. c. 2. n. 19. inquiens durante lite super jure conferendi, seu eligendi non currit tempus, licet scilicet sit in patronis. Lott. l. 2. q. 6. nu. 26. (qui etiam ait, in hoc casu discordia super jurispatronatū pertinentia, etiam si facta fuisset præsentatio intra terminum juris, hanc elidi, & ad Episcopum devolvi collationem, si intra dictum terminum lis non finiatur. Ubi etiam eam elidi, ait, si Episcopus ex duabus præsentatis alterum præligeret non posset sine scandalo (intel ligendo non scandalum simplex ex lite, vel scandalum juris; sed scandalum facti, & quidem actionis, & cui judex ipse occurrere nequeat) Castrop. loc. cit. num. 6. & apud illum Azor. p. 2. l. 6. c. 21. q. 12. juxta c. quoniam. & c. cum te. h. t. Proceditque hoc ipsum tantum, dum nullus contendentium patronorum est in possessione præsentandi, aut super possessione lis moveretur. Seciùs enim est, dum lis est super proprietate, & constat unum illorum esse in possessione; hic enim validè præsentare potest, juxta dicta superiorius. Castrop. loc. cit. citans Abb. Roch. Gregor. Lopez. &c.

3. Principalem nihilominus responsonem sic limitare videtur Card. Luca loc. cit. num. 12. Quod

licet textus cit. c. quoniam. in casu litis inter patronos non terminatæ intra terminum datum ad præsentandum, deferat collationem Ordinario pro ilia vice, non tamen id concedat, nisi urgeret ratio scandali, ne aliæ Ordinarii affectarent excitari lites, & lites excitatæ non terminarent, citatque pro hoc Lap. & ait, item inter patronos tunc præcipue facere, ut illis non currat tempus; dum colligantes patroni protestarentur; quod interim pendente lite non debeat iis currere tempus. Dum verò lis est inter patronos & Ordinarium super ipso jure patronatū, Ordinario contendeat Ecclesiæ liberam, patronis sustinentibus esse subjetam, non currit patronis tempus; ne aliæ absque sententia Ordinarii vinceret, & patroni succumperent. Unde in isto casu Episcopus Oeconomus seu Vicarium constituere debet, quoque lis finiatur. Castrop. loc. cit. num. 7. citans Ricc. in pr. forē Eccl. resol. 170. num. 2. Barb. cit. alleg. 72. num. 140. Idem est; nimur non currit patronis tempus; dum lis est inter ipsos prætentatos, quolibet prætentente se preferendum; debet enim tunc Ordinarius cujusque jura examinare, & pronuntiata sententiā in favorem illius, qui potius jus habet, facere institutionem, & non ante, ne alias injustus sit, privando præsentatum jure quæsito. Castrop. loc. cit. citans Barb. ubi ante; quamvis nec tunc patroni durante lite alium tertium præsentare sine virto attentati possint, ut Barb. juris Eccl. l. 3. c. 12. n. 173. citans Lancelot. de attentatis. c. 4. in pres. num. 608. Covar. præc. qq. c. 36. num. 7. &c. Utī nec alium in locum unius præsentati mortui sufficere. Barb. ibidem citans Calderin. Cassador. &c. Item dum inter patronos est discordia, non super jure prætentandi, sed super habilitate præsentati; debet enim prius hec lis definiri; cum dubium sit de jure quæsito præsentati, & textus supra citati loquentes de contentione patronorum super jure præsentandi, non debent trahi adiutori quælitum præsentati. Castrop. & Barb. II. cit.

Quæstio 141. An, & qualiter currat patronis dictum tempus, dum intra illud non minatus ab illis intra idem tempus non consensit vel renunciat facte de se præsentationi, aut diem suum obit, aut occultum ejus viatum detegitur, ob quod facta præsentatio irritatur?

Respondeo: incipere iterum de novo illis currere illud integrum à die dissensus, renunciationis, mortis, irruptionis illis nota, ac si vacatio nova accidisset; hoc est, patronus laicus iterum habet quadriginta totum, Ecclesiasticus femestre; dummodo nihil fraudulenter egerint. Corrad. pr. benef. l. 4. c. 3. num. 19. citans Vivian. l. 7. c. 4. num. 30. Lamb. l. 2. p. 2. q. 1. a. 17. juxta c. si electio. de electio. in 6. nam etiā hic textus expressè loquatur de electione, extendi ramen etiam eundem ad præsentationem, ait Corradus.

Quæstio 142. A quo die incipiat currere patrono tempus, dum præsentatio facienda ad beneficium à primæva erectione vacans, hoc est, cui primæ vice seu primus à fundatione dandus Rector?

Respondeo: faciendam esse post, & non ante decretum erectionis beneficii, incipitque currere

tere tempus datum patronis ad præsentandum à die, vel etiam ab hora præstiti consensū Ordinarii in fundationem beneficij patronati; hic enim consensus est causa beneficij & patronatus efficiens, illoque præstito, in continente incipit quis esse patronus; tempus autem dictum incipit currere mox, & non ante, ut actus perfectus est. Corrad. l. 4. c. 1. num. 5. & 6. citans Vivian. l. 5. c. 2. num. 2. 5. Lamb. p. 1. l. 1. a. 9. q. 4. n. 1. Intelligentiumque id pari modo de beneficiis in abstracto erectis, consenserunt in certis redditibus, sub onere v. g. celebrandi tot missas in tali Ecclesia vel Capella, absque eo, quod interveniat ædificatio, dotatio, consecratio Ecclesie vel Capellæ; ex eo namque, quod spiritualia non occupant locum, possunt beneficia dicto modo erigi sub diversis invocationibus, etiam ad idem altare, & consuetudo admittit talia beneficia, quæ constant ex sola dote, efficiturque fundator ob talem fundationem in abstracto factam patronus. Corrad. ibid. num. 7. ex eodem Lamb. & n. 11. & seq. Hinc jam, dum beneficii erectio facienda esset auctoritate pontificia, & executio literarum committeretur Ordinario, qui dicta auctoritate erigat, tempus patroni ad præsentandum non currit, nisi mox à decreto ejusdem Ordinarii continente dictam erectionem, causâ cognitâ ac precibus verificatis; non enim dici potest, illud currere à die data dictarum literarum; cum pontifex tunc non faciat erectionem, sed mandet eam fieri per Executorem. Corrad. ibid. n. 9. quod si autem (uti regulariter fieri confuevit) non ab ipso Papa fieret erectio, dicetur tunc in prædictis literis: *Instituimus, erigimus;* cum jam tum erectio & fundatio sit perfecta, nihil est, quod minus dictum tempus incipiat currere à die data. Corrad. ibidem.

Questio 143. Num præsentatio fieri possit post terminum edicti (de quo edicto est c. h. n. de elect. in 6. & de quo fusiis, ubi de tempore institutionis) & quomodo fuisseatur facta pendente termino edicti?

Respondeo: cum literæ edictales seu edictum proponatur non nisi post præsentationem factam, ac præsentati acceptationem. Corrad. l. 4. c. 3. num. 19. Lott. l. 2. q. 13. num. 52. adeoque supponat præsentationem factam per aliquem, sive ille verus, sive puratius fuerit patronus; præsentatio fieri non potest post propositum edictum, ut constat. Sed & ea est præcipua hujus edicti virtus, ut facta præsentatione, etiam per patronum putatum, & post lapsum termini in edicto propositi, subsecutâ institutione, patronus verus & legitimus superveniat, non audiatur; sed pro ea vice præjudicium illud sibi imputet. Lott. l. 2. q. 13. num. 50. Gemin. in c. 2. de off. Vicar. in 6. Oldra. cons. 3. n. 1. Lamb. l. 2. p. 2. q. 6. a. 27. Neque illi, ut ibidem Lott. num. 51. suffragatur, nondum esse elapsum quadrimestre aut semestre à jure concessum ad præsentandum (quamvis id plurimum controversum dicat ex deductis per Lamb. loc. cit. q. 1. a. 28. per tot.) cum non proponatur edictum, nisi post factam præsentationem per aliquem, & sic in eo actu præsentationis consumatur dilatio illa quadrimetriis vel semestris patronis concessa, & in ipso edicto proponatur terminus contra omnes in genere. Unde, licet patrono postea comparenti non imputetur, quod non præsentaverit in termino edicti; cum edictum id non contineat; imputatur tamen, cur in

termino edicti non comparuerit, & deduxerit jus suum, ita Lott. num. 53. ex Lamb. cit. a. 28. Verum hæc procedere ait Lott. num. 54. & 55. non nisi superposita validitate edicti & institutionis; si enim institutio fuisset invalida, v. g. quia precipitata aut facta contra legem fundationis, aut etiam ipso edito existente nullo insiceretur, non foret attendenda; & nullum præstaret impedimentum; resque reputaretur integra, & deberet admitti ad præsentandum, qui se opponeret; citat pro hoc Lott. aliquot Rota decisiones. Nihilominus si validum fuit edictum, & sola institutio aliunde invalida, eatenus comparens post terminum edicti, admittendus est, si justum impedimentum, quod minus comparuerit intra terminum edicti, adduxerit. Lott. num. 56. cit. ns Old. cons. 3. num. 3. & Rotam in Valentina beneficij. 31. Jan. 1622.

Questio 144. Num possit patronus præsentare per seipsum vel procuratorem ambo obitum beneficiati, seu antequam vacet beneficium?

Respondeo negativè: nisi forte sic instituisset fundator in limine fundationis. Verum de hoc satis suprà, ubi quid possit patronus.

PARAGRAPHVS III.

De mutatione & variatione præsentationis factar.

Questio 145. An, & qualiter liberum sit patrono in præsentatione variare?

1. **R**espondeo primò: post institutionem legitimam nulli patrono licet mutare, seu alium instituendum præsentare; cum jam institutus habeat jus in re, nimurum in beneficio. Castrop. loc. cit. p. 6. cum communī juxta c. quod autem. h. t. & c. si tibi afferenti. de prob. in 6. Idque verum, etiam realis institutio seu possessionis traditio nec dum facta; cum in rebus & juribus spiritualibus per solam etiam verbalem institutionem seu collationem jus in re acquiratur; tametsi actualis immixtio necdum secuta, juxta c. si tibi. de probendis in 6. Pirh. ad h. t. n. 98.

2. Secundò: post factam nominationem readhuc integrâ, seu præsentatione nondum factâ superiori, resilire potest patronus, & alium præsentare, & quidem expresse de Capitulo, ubi id jus habet præsentandi, & jam capitulariter conferit in nominationem Titii: id asserit Laym. ad tit. de elect. sub initium. num. 3. secùs ac accidit in electione, ubi publicatum in Capitulo electionis scrutinium reverari amplius nequit.

3. Tertiò: patronus laicus, si præsentavit indignum seu inhabilem, potest, intra tempus tamen datum ad præsentandum, corrigere errorem & alium habilem præsentare. Corrad. l. 4. c. 6. n. 41. seu mandari ei debet, ut alium idoneum præsentet. Pirh. ad banc tit. num. 104. juxta c. cum vos. de off. Jud. Ordinar. Si enim patronus laicus mutare potest, dum præsentavit idoneum, ut paulò post dicitur; multò magis id poterit, dum inscienter, adeoque absque culpa sua præsentavit inidoneum Pirh. ibid. Quod si autem mouitus, aut aliunde resciens errorem suum intra quadrimestre ipsi ad præsentandum